

Nestwarmte

pseudoniem Helena1927

we spraken weinig
we spraken (bijna) niet met elkaar
we vielen nooit in elkaars armen

onze zoenen bleven hangen
als luchtballonnen zonder mand

we staarden naar de lucht
alsof de zon ons zou verwarmen
en woorden witte wolken werden

maar onze zomers bleven kil
omdat we elkaars winters waren

zelfs de zelfgebreide sjaal
sloeg warmte van ons af

met ogen als spiegels
keken we in elkaars leegte

in mantels vol afwezigheid
liepen we verloren langs lanen van gemis

we bleven haken aan de stoel
met vastgeschroefde wielen

sneden ons aan de rand van de tafel
sopten brood in koffie verkeerd

we dronken stilte met een rietje
tot het slikken niet meer lukte

het kussen werd opgeschud
de hand gestreeld

vergeefse warmte in het oor gefluisterd.